

отъ три одаи на земітж и една отгорѣ която служаше да си турятъ тамъ разы нѣща.

Бѣше ся вече сурчило когато съгледачитѣ съ дружината си ся спрѣхъ стотина раскрача на далеко, тѣй щото мѣчио можахъ да си съставятъ точни идеи за общыйтѣ изгледъ на кѣщичката.

Тутакъ си свѣтилъ свѣщъ на прозорецътъ отъ горнѣтжъ одаи и чу ся гласъ който поетъка:

— Кой сте вы тамъ долу?

— Азъ съмъ тука! ся обади единътъ отъ съгледачитѣ, Петръ; не мя ли познавашъ?

— Добрѣ ми си дошель като си ты. Ето мя, ей сега ще отвори. Има ли другъ нѣкой съ тебе?

— Има единъ-двама. Какво прави инглизътъ?

— Сѣди и го си тукъ.

— Хади де; слѣзъ отвори.

И съгледачитѣ щомъ видѣхъ че свѣщта ся помѣсти отъ прозорецътъ, притърчахъ дѣбомъ съ запѣтата и ся затулихъ задъ коловете до вратата.

Вратата ся отворихъ и другытѣ отъ съгледачитѣ пристъпихъ къмъ тогози който отвори и дѣрже свѣщътъ, хваща го за лакътъ и подсвирнува.

Хванѧтътъ ся видѣ внезапно обиколенъ отъ обрѣжены мѫжъ, които на вчасъ го свързахъ и го тръшихъ на земітжъ, и влѣзохъ подиръ съгледачитѣ въ кѣщи.

Тамо въ кѣтътъ на първѣтъ одаи, при блещуканието на едно мѣднаго свѣтило на пръстенъ свѣтилицъ, съгледахъ единъ человѣкъ.

— Кой е тамъ? попыхахъ съгледачитѣ по английски.

— Азъ Лордъ Джонъ!

— Успокой ся человѣче! Властьта иде да тя избави.

Правелный Боже! каза Лордътъ, като подскокимъ отъ постелката си. А пѣкъ газъ чакахъ да мя стопятъ.

— Кой тя доеде тука Лорде?

— Измами мя нѣкой си Ганна, кръчиаръ.

— Какъ тя измами?

— Каза мя че ще да намѣрѣ добъръ ловъ. Азъ съмъ много меракливъ да ходя на ловъ и дойдохъ. Щомъ дойдохъ, казахъ мя че съмъ тѣхенъ заробенъ нѣколко разбойници които вчера незнамъ кѣдѣ отидохъ и мя оставихъ какъто виждате въ клапы на краката да мя пази единъ отъ другири ти. Накарахъ мя еще та писахъ въ Анг-